

Folketingets Forhandlinger. (119.)

1899. 16. Jan. 1899: 2. Beh. af Finanslov. f. 1899—1900. (Landbrugsminist.)

1890

hvilket kan ske, hvilken Tid det skal være, vilde det være uforvarsligt, om vi ikke vare forberedte paa at forsende til England. Mine Udtalelser ere derfor ikke af den Slags, at man uden videre kan afvise dem. De stemme med, hvad der er kommet fra sagkyndige. Samtlige Direktører, som forestaa Slagterier, og som forsende Kød, og vore Kommissionærer saa vel som vore Agenter, der modtage Varen, have udtalt sig i samme Retning, og deres Udtalelser kan man ikke afvise ved at tale om, hvad la Cour har sagt. Jeg vil derfor bede om, at man maa være fri for den Slags Afvisninger, naar man ikke kan komme op med andet, end at en enkelt Mand har udtalt sig anderledes. Hvad vi ønske, er, at Indladningen i Esbjerg Havn af Kød og Flæsk kan ske saaledes, at Varen saa hurtig som muligt kan blive bragt om Bord paa Skibet, og at den ikke bliver tilsmudset og snavset, som den nu bliver. Jeg vil ikke have, at det skal misforstaas saaledes, at de Varer, der sendes fra Danmark til England, komme snavsede fra Producenterne, fra Mejerierne og Slagterierne. Nej, fra deres Side behandles de saa omhyggelig som muligt og fremkomme i Kvaliteter af første Slags, men de, der have med Forsendelsen at gøre, sørge ikke for, at Varer og Emballager behandles saaledes, at Varen kan komme over i den bedste Stand. Vi ønske, at der i Esbjerg Havn bliver anbragt Dampkræner, saa at det kan gaa hurtigt med Indladningen. Nu staar Varen udsat for Sol og Vind i mange Timer og, navnlig om Vinteren, for Regn og Slud, og vi maa forsende Varerne fra Mejerier og Slagterier før det egentlig var nødvendigt. Vi ønske dernæst Overdæk over Vognene, saa at Kødet og Flæsket, naar Aflæsningen begynder, ikke skal være udsat for Regn, Sne og Blæst og blevet støvet til. Vi ville ogsaa være fri for den Slidsk, som de smide Varen ned paa, og hvor den umulig kan undgaa at blive tilnavset. Er det første Flæsk blevet snavset, saa bliver det næste det ogsaa ved Anvendelse af Slidsken. Der anvendes ikke den Omhu, som kunde finde Sted, de stoppe Varerne ned det ene Stykke oven paa det andet. Der bliver taget paa det med haarde Hænder, og der trædes og vades derpaa. Det nytter ikke,

at Ministeren siger, at han ikke har set det, og at Statskonsulenten, som han har sendt derover, ikke har fundet væsentlige Mangler. Hvad er væsentlige Mangler? Det vilde have gjort større Indtryk paa mig, hvis det f. Eks. havde været Konsulent Faber, der havde sagt det — men lad det nu være. Naar Ministeren ønsker at kontrollere saadant ved at sende en Mand derover, saa skal det forenede Dampskibsselskab, som i Forvejen ved, at han kommer, nok vide ved Indladningen og paa Overrejsen at foretage saadanne Foranstaltninger, at det kan gaa nogenlunde i den Tid, han er til Stede; men hverken Statskonsulent Arup eller nogen anden, der har set det, som vi, der have med den Slags Ting at gøre, have set med egne Øjne, kunne mene, at det har været hensigtsmæssigt at smide Kødet ned, som det sker der. Saa kom den ærede Minister med noget saadant som, at det kan være til Skade, at Kødet hænges op, thi naar Skibet slingrer, slaa Kødstykkerne imod hinanden; men ingen har tænkt paa at klaske dem op mod hinanden. Med de allersimpleste tekniske Hjælpemidler kan Kødet hænges op, og naar der saa lægges f. Eks. Halmmaatter imellem, vil det gaa saaledes, at naar den ene Krop slingrer, slingrer den anden med, og der er ikke Tale om, at de daske imod hinanden. Paa den Maade bevares Kødet i en køn Form og med et kønt Udseende, men nu ligger det i flere Lag oven paa hinanden, og saa bliver det trykket. Skulle vi gaa til England med Kødet, maa det hænges op, og det nytter ikke at indvende derimod, at Stykkerne slaa imod hinanden. Det er jo muligt, at denne Sag ikke har vakt Opmærksomhed i Aar; heller ikke hos Finansudvalget, fordi vi sende saa lidt i Aar. I 1896 gik den største Part af Forsendelsen til England og i 1897 over Halvdelen. For 1898 have vi ingen Statistik; det er muligt, at langt den største Mængde endnu gaar til Tyskland, men vi vide ikke, naar det kan blive anderledes, og saa maa vi være forberedte. Selv om Ministeren har Lyst til at afvise Sagen, er jeg vis paa, at Finansudvalget ikke vil gøre det, og jeg er vis paa, at det danske Landbrug heller ikke vil lade Sagen falde, naar det viser